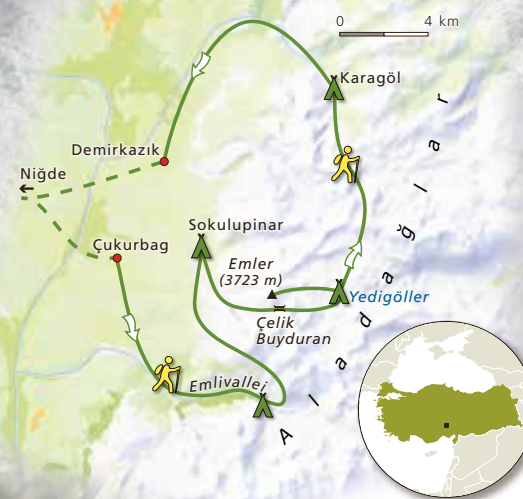

WANDELEN IN HET TURKSE TAURUSGEBERGTE

TURKIJE IS TOCH
ZON, ZEE EN PRACH-
TIGE STRANDEN?
VOOR VEEL MENSEN

IS DAT INDERDAAD HET BEELD DAT ZE
BIJ DIT TRANSCONTINENTALE LAND
HEBBEN. MAAR SNP LAAT ZIEN DAT
TURKIJE OOK HET LAND IS VAN STOERE
TREKKINGEN DOOR RUIGE HOOGGE-
BERGTES. MYRA DE ROOY NEEMT JE
MEE OVER HET TAURUSGEBERGTE, IN
ZUID-ANATOLIË.

Zeg Turkije en de woorden zee, zon en oude stenen borrelen boven. Dat er ruige Turkse hooggebergteketens bestaan, zoals het Taurusgebergte, is minder bekend. Voor klimmers en wandelaars die de Alpen te druk of te duur vinden is het Aladaglar Nationale Park een uitstekend alternatief: een onontgonnen en woest natuurgebied in Zuid-Anatolië, waar avontuurlijke mensen met een goede conditie ruim aan hun trekken komen.

Ik heb met klimvriendinnen iets te vieren. Vijftientig jaar geleden organiseerden wij de eerste Nederlandse vrouwenexpeditie. Wij beklommen een Nepalese zevenduizender. Op de Chamlang was geen plaats voor mannen – drager noch gids – het moest immers een vrouwenexpeditie blijven. Waar kunnen we dit jubileum beter vieren dan in de bergen? Begin juni is te vroeg in het seizoen voor Alpenpieken. Daarom valt onze keuze op Turkije. Door tijd- en werkdruk kiezen we voor een georganiseerde variant. Plattelandsstad Niğde is onze uitvalsbasis. Daar zetelt een lokale organisatie, opgericht door bewoners van een dorp aan de voet van de Taurusbergen, die iedere zomer tentenkampen opzetten waar natuurliefhebbers kunnen overnachten. Er is een kok en de bagage wordt per paard of jeep vervoerd. Verzorgd en begeleid, maar het 'benenwerk' verrichten we zelf. Niet klimmen, maar wandelen, waarbij 'schwindelfrei' en 'trittsicher' vereisten zijn. Bovendien moet je het leuk vinden om via ongebaande paden en puinhellin-

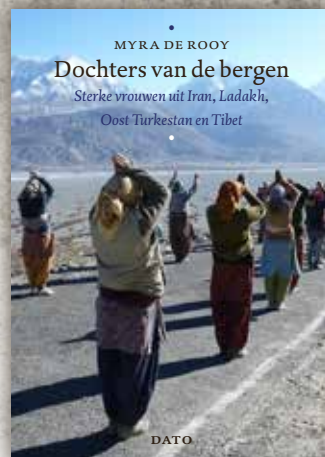

EEN KARSTLANDSCHAP WAAR WATER STEILE KLOVEN, GRILLIGE STRUCTUREN EN SPELONKEN BOETSEERDE

gen nog even een topje mee te pakken. En dat vinden we leuk. In dit berggebied staan geen markeringen en de topografische kaarten zijn niet om over naar huis te schrijven. Een berggids is dus handig. We krijgen de Engels sprekende Pelin mee. Ze is een jonge Turkse klimster, antropologe en Tibetdeskundige. Ik kan met haar een mondje Tibetaans wisselen en praten over de regio waar mijn passie ligt.

Het Taurusgebergte maakt deel uit van de bergketen die de Himalaya met de Alpen verbindt. Het ontstond uit de lang verdwenen Tethys-oceaan. Ooit was het hier tropisch en skeletten van zeeorganismen dwarrelden naar de bodem, stapelden zich op en veranderden door hoge druk en temperatuur in kalksteen. Afrika, noordelijker gelegen Eurazië op. Door de onvermijdelijke continentale botsing kwam de oceaanbodembodem in de knel. Gesteenten werden opgestuwd, geplooid en gebroken: de Taurus was geboren. Dat is in versimpelde bewoordingen de geologische ontstaansgeschiedenis van dit Turkse berggebied. Van oceaan naar bloemenzee. Een karstlandschap waar water steile kloven, grillige structuren en spelonken boetseerde. Het regen- en smeltwater verdwijnt in spleten in de kalkrotsen, een enkel beekje gorgelt nog in het dal. Later in de zomer verdampt het water of wordt het opgeslurpt door de dorstige bodem. Nomadenkampen liggen bij de bronnen. In de zomermaanden trekken de herders van hun dorpen op de Anatolische hoogvlakte naar het verlaten bergland. Gestapelde stenen, met plastic zeil overdekt, vormen een tijdelijk, spartaans huis.

DOCHTERS VAN DE BERGEN

Myra de Rooy is auteur van het onlangs verschenen boek *Dochters van de bergen*, over sterke vrouwen uit Iran, Ladakh, Oost-Turkestan en Tibet. De Rooy schrijft in dit boek over de levensverhalen van vier fascinerende vrouwen die zich, niet zonder gevaar, inzetten voor het welzijn van anderen. Hoewel de vrouwen uit verschillende landen komen, zijn veel van hun ervaringen en gevoelens universeel en cultuuroverschrijdend. Voor dit boek ging De Rooy op zoek naar hun verleden en kreeg ze inzicht in de drijfveren, passies, angsten en dromen van deze eigenzinnige en krachtige vrouwen.

De eerste 3 boekers van deze reis, beschreven in dit artikel, krijgen het boek *Dochters van de bergen* er gratis bij.

SCHAAPSHONDEN

In een van onze eerste kampen loopt een kwispelende hond. Onze begeleiders kennen het beest en weten zijn naam: Hercules. Hij maakt zijn naam niet waar. Zijn lichaamshouding straalt geen kracht uit en bij onverwachte bewegingen krimpt hij ineem. Hunkerend naar liefde sjokt hij een dag mee tussen de ongerepte kalkkreuzen, maar zijn hondstrouwe ogen kijken spiedend rond. Vlak bij ons tentenkamp blijkt die angst gegrond. Vrolijk geklingel kondigt een kudde aan. De plaats van samenkomst is een smal ravijn, zonder schuilplaats. De schaareshonden komen als hellehonden aanstuiven: monsters waarin druppels wolvenbloed door de aderen stromen. Ze dragen riemen met metalen pinnen. Hun baas sneed gedeeltelijk de oren af, die vormen samen met de hals immers zwakke plekken tijdens een wolvenaanval. Nu zijn ze zelf jagers en belagen bloeddorstig de angstige Hercules. We gooien stenen, roepen onze kelen schor, tot de herder aan komt snellen. Met een stok roept hij ze tot de orde. In het kamp vertelt de man dat vorig jaar zijn viertal een andere zwerfhond verscheurde. De dieren deden wat er van hen werd verwacht en waar ze voor waren opgeleid. Aanval is de beste verdediging.

In het duister sluipt gevaar nabij. In de sterrennacht klinken geveerschoten. Losse flodders, de schaareshoeder mag in dit natuurpark slechts schrik aanjagen. Een paar nachten later klinkt in het duister opnieuw klaaglijk oergeblaas, het daglicht toont de schade: dode schapen. Een strop voor de eigenaar, wraak nemen op het beschermde roofdier is verboden en een overheidsvergoeding blijft uit als wolventanden hun werk hebben gedaan. In de bruine geitenwollen nomadentent zetten wij 's ochtends onze tanden in een Turks ontbijt. Dagelijks krijgen we een lunchpakket mee. Kok Arif maakt overvloedige diners. Assistent Ahmet, die het vak nog moet leren, schenkt met een glimlach glaasjes sterke Turkse thee. De bitterheid wordt met suikerklontjes verzacht. Bij aankomst staan de tenten en onze bagage al klaar. Een luxe als je normaal gewend bent je hele hebben en houden in de bergen op je rug mee te slepen.

SMALLE BERGPADEN

Een aantal van de kampementen is per terreinwagen bereikbaar, terwijl we zelf over smalle bergpaden lopen. Op plekken waar we te diep de wildernis intrekken, vervoeren paardenruggen de bagage. Zoals bij de klim naar de Celikbuyduran-pas. Vandaar maken we een zijuitstapje naar de 'wandelberg' Emler. Vanaf deze één na hoogste berg hebben we zicht op de topper van het gebied: de 3.776 meter hoge Demirkazik. Hij troont als koning boven de omgeving uit. Wij kijken als vorstinnen neer op Yedigöller, het Plateau van de Zeven Meren. Een wijds uitzicht over golvende bergen, gekartelde ketens, rijzige wanden, verstilde meren en plukjes sneeuw. In het voorseizoen is dit nog leeg land. Ons kamp ligt op ruim 3.000 meter bij het Büyüç Göl, het Grote Meer. Het blijft een berggebied, dus het weer kan plotsklaps omslaan. Een nachtelijk onweer op de hoogstgelegen slaapplek voert een licht- en geluidsshow op. De stormwind laat het tentdoek sidderen. In een van onze koepeltenten ontstaat een winkelhaak en bij een andere zijn scheerlijnen losgescheurd. Toch wacht ons de volgende dag een verrassing. De omgeving is stralend wit, het plateau en de omringende drieduizenders zijn van kleur ontdaan. Terug in de tijd, de prille zomer lijkt tijdelijk een wintersprookje. De Taurus is een echte aanrader, ondanks blaffende hellehonden en huilende wolven, is het vooral een wonderschoon wandelparadijs! *

vanaf
€ 595,-
p.p.

KAMPEREN IN ONGEREPT HOOGGEBERGTE

Turkije - Taurusgebergte | 8-daagse trektocht langs tentenkampen | reiscode 323025 | vertrek jun - sep
niveau Alle genoemde prijzen zijn exclusief € 15,- reserveringskosten en € 2,50 bijdrage calamiteitenfonds per boeking.

Vanuit de levendige provinciestad Nigde maak je een trektocht door het ongerepte Taurusgebergte, geroemd om zijn bloemenpracht. De enige manier om hier te overnachten is in tentenkampen, waar de kok bij aankomst voor thee zorgt en je kunt genieten van heerlijke maaltijden. Een eigen Turkse begeleider wijst je de weg tussen imposante kalkrotsen en drieduizenders: markeringen, bordjes en soms ook paden ontbreken volledig. Jouw bagage wordt met paarden en jeeps van kamp naar kamp vervoerd.

